

Keşke penaltılara kalsa

J. Benjamin Toshack 2005.05.25

Liverpool ve Milan bugün Şampiyonlar Ligi finaline son noktayı koymak için karşılaşıyor. Her iki ekip de geçmişte Avrupa kulvarında büyük başarılarla imza atmış ve kazandıkları on kupayla taraftarlarını birçok kez sevindirmenin mutluluğunu yaşamış.

İki kulüp de futbol tarihine altın harflerle geçtiği halde Liverpool, Milan'dan biraz daha farklı bir ekip. İngiliz kulübü uzunca bir süredir Avrupa'da arzuladığı başarıları yakalayamadı. 2001'deki UEFA Kupası'nı saymazsak Liverpool, 20 yıldan beri Şampiyonlar Ligi finaline hasret kaldı.

Dünyada Liverpool denince akla ilk olarak o efsanevi kadro gelir. Liverpool bir zamanlar Keegan, Toshack, Rush, Daglish, Clemence, Souness, Thompson, Hughes'lu kadrosuyla Avrupa'da toplamadık kupa bırakmamıştı. Liverpool 20 yıldan sonra yaşayacağı final için çok heyecanlı. Milan ise kısa bir süre önce bu büyük kupayı müzesine götürmeyi başarmıştı. Şu anki görüntüsüyle Milan, Liverpool'a göre daha ağır basıyor. Futboldan anlayan birçok isim de zaten karşılaşmanın favorisi olarak Milan'ı gösteriyor.

Milan'ın Ukraynalı yıldızı Shevchenko maçın kilit ismi olabilir. Eğer karşılaşmaya defanslar ağırlık koyacak olurlarsa o takdirde Shevchenko faktörü maça damgasını vuracaktır. Ancelotti'nin takımı daha iyi dengelenmiş orta saha oyuncularıyla kurulu. Seedorf, Pirlo ve Brezilyalı Kaka'nın hünerleri Gattuso'nun gücüyle birleşirse Milan orta sahaya hakim olabilir.

Liverpool'da ise Shevchenko ayarında atak yapabilecek ve rakibi korkutacak bir futbolcu yok. Fakat orta sahadaki Gerrard, Hamann ve Xabi Alonso bu eksikliği örtebilirler. Her iki takım da defans olarak güçlüler fakat Milan'da sigorta olabilecek büyük tecrübe Paulo Maldini var.

Her iki ekibin kalesini de kariyerlerini ispatlamış, milli kaleciler koruyor. Liverpool'un Polanyalı milli kalecisi Jerzy Dudek bu sene pek formda değil. Liverpool, Şampiyonlar Ligi'nde üç kaleci kullandı. Milan'da ise Brezilyalı file bekçisi Dida kesintisiz hep 1 numara oldu. İki ekip de bu sezon tüm ağırlıklarını Şampiyonlar Ligi'ne koydu. Liverpool, İngiltere Ligi'nde başarısız bir sezon geçirdi ve ligi beşinci tamamladı. Liverpool, her ne kadar önümüzdeki sezon için Şampiyonlar Ligi şansını kaybetti gibi gözüküyorsa da; finali kazanacak olursa herkesin beklentisi önümüzdeki sene de bu kulvarda mücadele vereceği yönünde.

Milan ise bilindiği gibi İtalya Ligi'nde şampiyonluğu Juventus'a kaptırdı. Şampiyonlar Ligi yarı finalinde PSV Eindhoven'ı tamamen şans faktörüyle eldiler. Finalde şansları hep yaver giden iki ekip mücadele edecek. Kazanan her şeyi alacak, kaybeden hiçbir şey.

Aslında kabul etmeli ki Liverpool'un finale kadar gelmesi bile birçokları için yeterince sürprizdi. Ancak özellikle ilk golü bulacak bir Liverpool karşısında dünya üzerinde hiçbir takımın işi kolay olmayacaktır. Penaltı atışları sonrasında Liverpool kazansın diyorum!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tavşan uyumadan kaplumbağa geçemez!

J. Benjamin Toshack 2005.05.27

Olimpiyat Stadı'nda oynanan son senelerin en zevkli final maçını herkes gibi ben de beğeniyle izledim. Herhalde futbolseverler bu denli zevkli bir mücadeleyi yeniden izlemek için epey bir süre daha beklemek zorunda kalacaktır.

Maç bölümler halinde incelemek daha akılcı olacaktır. Milan ilk 45 dakikayı bildiğimiz Milan gibi oynarken, Liverpool'u tanımakta oldukça zorlandım. Öncelikle kafamı kurcalayan soru şuydu; Milan iki forvetle oynarken Liverpool neden 4 defans oyuncusu ile onları marke ediyordu? Benitez'in ilk yarı boyunca buna bir çözüm düşünmemesi zaten orta sahada güçlü olan Milan'ın, o bölgede daha da kalabalıklaşması neticesini doğurdu.

Milan gibi son derece hızlı ve yetenekli oyuncularını olan bir takımı aynı çizgi üzerinde dizilmiş defans elemanları ile etkisiz kılmaya çalışmak çok zordur; nitekim ilk devre Liverpool bu anlayışla rakibine çok sayıda pozisyon verdi, durdu.

Devre arası olduğunda galiba Berlusconi, Angelotti ve futbolcular muhtemelen ikinci 45 dakikadan sonra alacakları şampiyonluk kupasının kutlamasını düşünüyordu! Maçtan sonra yapacakları partiye maç bitmeden başlamanın ne kadar pahalıya patlayacağını akıllarına dahi getirmiyorlardı. İkinci devrenin başlama vuruşu ile olup bitenleri inanılmaz bulduğumu söylemek isterim. Bir kere Benitez uyanmıştı; dörtlü defans kurgusundan vazgeçerek üçlü defansa dönmüş, Steven Gerrard ile Xabi Alonso'yu forvete yollamış, orta sahaya Haamann'ı alarak oyunu riske etmişti.

2. yarı için 'inanılmaz' dedim; çünkü final maçına gelinceye kadar kalesinde yalnızca 2 gol gören Milan, 6 dakika içinde 3 gol yiyordu. Milan gibi sağlam defansı ile tanınmış bir takımın her iki dakika da bir gol yemesi büyük sürprizdi.

Tüm olup bitenlere rağmen Milan, rakibinin beraberliği sağlamasının ardından oyunu yeniden kontrol etmeyi başardı, gol fırsatları da yakalamadı değil; ama beraberliği yakalamanın morali ile Liverpool'da tüm oyuncular yüreklerini de ortaya koymaya başlamışlardı. O dakikalarda şans faktörü de İngiliz ekibinin yanındaydı, bilhassa 117. dakikada Shevchenko'nun kale önünden hem de iki kez kaçırdığı gol Dudek'in hünerinden çok Ukraynalı yıldızın şanssızlığıydı. İş penaltılara kaldığında ise şampiyonun hangi takım olacağını kestirmek zordu; çünkü en iyi futbolcular için bile 120 dakikalık zorlu bir mücadeleden sonra penaltı atmak kolay değildi. Daha iyi kaleciye sahip olan Milan'ın avantajlı olacağını düşünenler yanıldıklarını anladığında ise şampiyonun adı belli olmuştu, 'Liverpool' Maçtan bir gün önce 'Liverpool kazanırsa penaltılar ile kazanır' demiştim, öngörüm tuttu ve Liverpool şampiyon oldu. Ben de tüm Liverpool taraftarları gibi mutlu oldum, zira koyu bir Liverpool taraftarı olduğumu herkes bilir.

Sonuç olarak hani o meşhur hikayede olduğu gibi kendinde olan özelliklere fazla güvendiği için uykuya dalan tavşan, yarışın hiçbir anında pes etmeyen yavaş kaplumbağaya geçiliverdi. Bundan sonra tavşanlar uyumadan önce iki sefer düşünecekler.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Artık Avrupalılar da Atatürk'ü hatırlayacaktır...

J. Benjamin Toshack 2005.06.01

Bir hafta geçtiği halde hâla İstanbul'da gördüklerime inanmakta zorlanıyorum. İlk devre bittikten sonra soyunma odasına 3-0 önde giren bir Milan'ın nasıl olup da ikinci yarı yalnızca 6 dakika içinde 3 gol yediğini anlayamıyorum! Böyle bir şey nasıl olur ki?

Biliyorsunuz insanlar kendi aralarında konuşurken, 'İtalyan mantalitesi' diye bir deyim kullanırlar; bunu hangi anlamda söylediklerini tam olarak bilmesem de bir şeyden kesinlikle eminim, Milan takımının İtalyan mantalitesi ile uzaktan yakından alakası yok; çünkü onlara İtalyan takımı demek pek kolay değil! Milan 4 Brezilyalı, 3 Hollandalı oyuncuya sahip; dahası Shevchenko, Ukraynalı, Crespo da Arjantinli.

Kimi insanlar da inanılmaz bir zafere imza atan Liverpool takımını 'İngiliz mantalitesi' ile izah etmeye çalışıyor; ancak Liverpool'da da yalnızca 2 İngiliz oyuncu oynuyor. Kaleci Dudek Polonyalı, önünde oynayanlar da İspanya, Almanya, Finlandiya, Norveç ve Çek Cumhuriyeti'nden. 8 sene oynadığım Liverpool hakkında şu anda emin olduğum tek şey ise Liverpool formasının hâlâ çok özel ve pahalı olduğu! Ve yine emin olduğum bir başka konu ise Milan maçını Liverpool forması ile Liverpool taraftarının kazandığı hususu! O maç öylesine özel bir maçı ki oyuncuların isminin ve kalitesinin fazla bir önemi yoktu.

Avrupa ülkelerinin dev takımları da geçen hafta olanlara inanamadı çünkü böyle sonuçlara oralarda pek sık rastlanmaz, oysa sizin ülkenizde durum öyle değil! Ben kaç tane 90 dakikanın aynen Beşiktaş'ı çalıştırırken yaşadığım Valerenga maçı gibi sonuçlandığına şahit oldum; o yüzden sizlerin maçın sonucuna fazla şaşmamınızı normal karşılamak lazım. Belki de, 'Türk mantalitesi!' bu kez ülkenize gelen yabancı takımları etkilemiştir, ne dersiniz?

Ve yeri gelmişken size çok ilginç gelebilecek önemli bir detayı vermek istiyorum; Türkiye'nin kurucusu Atatürk 1938 senesinde öldüğünde 57 yaşındaydı. Onun hakkında okuduğum bir kitapta, 'Beni hatırlayınız' diye söz söylediğini hatırlıyorum. Türk milletinin onu unutmaması elbette mümkün değil; dahası dünya üzerinde çok az rastlanan bir sonuç Atatürk'ün ismini verdiğiniz bir statta vuku bulduğu için aradan 50 yıl da geçecek olsa artık Avrupalılar da Atatürk'ü hatırlayacaktır!

Göreceksiniz yıllar sonra bile Liverpool'un 6 dakikada 3 gol atarak Milan'ın elinden aldığı kupa hakkında konuşulmaya devam edilecektir. O tarihi maçın mekanı olarak Atatürk Stadyumu anıldıkça büyük devlet adamı Atatürk'ün, 'Beni hatırlayınız.' sözcükleri mucizevi şekilde onun kendi vatandaşları dışındaki insanlarca da hatırlanmasını sağlayacaktır.

Öyle olağanüstü bir maçla ilgili yerler, insanlar, goller nasıl unutulur ki!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstanbul'un rövanşı

J. Benjamin Toshack 2007.05.23

Bu gece Atina'da 2005 finali tekrar edilecek. İstanbul'da oynanan maç kalitesinde bir oyun beklemiyorum; çünkü öylesine muhteşem bir maça çok az rastlanır.

Atatürk Stadyumu'nda iki sene önce oynanan maçı tribünde oturarak seyretmekten büyük haz almıştım; sanmıyorum ki hayatımın geri kalan kısmında öylesine heyecanlı bir maça daha şahitlik yapabileyim. İlk yarısını

Milan'ın 3-0 önde bitirdiği maçta eminim ki Seedorf, Crespo, Shevchenko ve takım arkadaşları soyunma odasında gülüyor, şakalaşüyor ve maç sonunda yapılacak kupa seramonisinin provalarını yapıyorlardı.

Aynı dakikalarda Atatürk Stadyumu'nu dolduran 25 bin Liverpool taraftarı ayakta ve sessizce takımlarının ikinci yarı için sahaya dönmesini bekliyordu. O sakın bekleyiş ikinci yarının başlama vuruşunun ardından yerini inanılmaz bir coşkuya bırakacaktı; çünkü dünyanın en iyi defans yapan takımlarından birisine, Rafael Benitez'in öğrencileri yalnızca 20 dakika içerisinde 3 gol atmayı başaracaktı.

90 dakikanın ardından uzatmalara geçilirken maç günü çıkan yazımı hatırladım. O yazıda, 'Liverpool kupayı kazanacaksa bu ancak penaltılarla mümkün olur.' demiştim. Ekstra zamanda son saniyeler oynanırken Ukraynalı yıldız Schevchenko altı pas çizgisi üzerinden çok net bir pozisyon kaçırınca iş penaltılara kalmış ve Polonyalı kaleci Dudek, Liverpool'a kupayı kazandırmıştı. O maçın hemen ardından Benitez'in takımına transfer ettiği İspanyol Reina'nın, bu sene Chelsea'yle oynanan yarı final maçında kurtardığı penaltılarla takımını finale taşıması da ilginçti.

Atatürk Stadyumu'ndaki 120 dakikalık oyun, bir futbol mucizesiydi ve mucizelerle çok az karşılaşıldığından dolayı yıllar geçse de İstanbul'daki 3-3'lük maç asla unutulmayacak.

Bu geceye dönecek olursak, sonucun aynı iki sene önce olduğu gibi uzatmalara veya penaltılara taşınması kimseyi şaşırtmamalı. Bu gece çok dikkatli, inanılmaz mücadele eden, orta sahada savaşıyor birbirine kolayına boş alan bırakmayan iki takım göreceğiz diyorum.

Öncelikle frikik ve kornerlerden gol aranacaktır. Tüm oyuncuların kalitesini kabul ederken oyunu yönlendirecek isimlerin Kaka ile Gerard olacağını düşünüyorum. İki oyuncu da dünyanın en iyi defanslarını bile kolaylıkla açacak yeteneğe sahip. Ne garip tesadüftür ki, iki takım forveti de bir Avrupa finali standardının altında oyunculardan kurulu. Galler Milli Takım'ından talebem Bellamy belki Milan defansına sıkıntılı anlar yaşatabilir.

Ben iki sene önceki fikrimi muhafaza ediyorum. İki takımın kolayına beraberliği bozabileceğini düşünmüyorum. İş penaltılara kalacak olursa da Liverpool yine kupaya uzanır!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Efsane Liverpool'lu: Bravo Ertuğrul bravo Mutlu

J. Benjamin Toshack 2007.10.26

Herhalde Beşiktaş-Liverpool maçını ne denli büyük ilgiyle izlediğimi söylememe gerek yoktur. Beşiktaş kalbimin bir köşesinde her zaman saklayacağım çok özel bir kulüp. Ama tam 8 sene formasını giydiğim Liverpool'un da hayatımda unutamayacağım hatıraları ve sevgisi vardır. O yüzden maçı karışık duygularla ve ilgiyle izledim demek doğru olacaktır.

Güzel anılara sahip olduğum Türkiye'de atmosferinden büyük haz aldığım İnönü Stadyumu'nda Beşiktaş'ın Benitez'in öğrencilerini yenmesini televizyon başında zevkle izledim. Seyrettiğim Beşiktaş'tan hiçbir oyuncuyu tanıımıyordum; ama 10 yıl önceki takımımda oynayan iki futbolcumun, Ertuğrul ve Mutlu'nun Siyah-Beyazlı ekibin başında olduğunu görmek beni sevindirdi. İkisi de iyi profesyoneldi, ikisi de benim gözümde çok özeldi.

Liverpool'u Türkiye'de son kez seyrettiğim gece fantastik bir geceydi; çünkü 3-0 geriden geldikleri maçta Milan'ı yenerek Şampiyonlar Ligi kupasına uzanmışlardı. İki gün önce ise o mutluluklarından eser kalmamıştı.

Şunu açıklıkla söylemeliyim ki Beşiktaş 3 puanı hak eden taraftı. Çünkü Beşiktaş takım halinde oynarken Liverpool 90 dakika süresince bireysel futbol oynayarak sonuca ulaşmaya çalıştı.

Gerrard ve arkadaşları maç boyunca topa daha fazla sahip olan, topla daha çok oynayan taraf olmalarına karşın istedikleri oranda gol şansı yakalayamadılar. Oysa Beşiktaşlı oyuncular yaptıkları hemen tüm kontrataklarda tehlikeli olmayı bildiler.

Rafael Benitez'in geldiği günden bu yana kadroyu sürekli değiştirmesi, asla aynı takımı üst üste iki maça çıkartmaması Liverpool'un arzulanan oyunu sergilemesini engelliyor. Futbolun içinde geçen 40 senenin ve onları çok yakından tanımanın avantajıyla ben hâlâ Liverpool'un bu gruptan çıkacağını düşünenlerdenim. Şu anda grupta sonuncu sırada olmaları sizi yanıltmasın; tahminimce Liverpool geride kalan maçlarda kendisine yetecek puanı toplayacak ve çeyrek finale çıkacaktır. Muhtemelen diğer takım da Porto olacaktır. Ancak Benitez'in bunun için daha fazla enerji sarf etmesi, kafa yorması gerekecektir.

Beşiktaş'ı sergilediği güzel futbol, aldığı 3 puan ve takım olarak göstermiş olduğu direnç için tebrik ediyor ve 'En büyük Beşiktaş' diyorum. Bravo Ertuğrul, bravo Mutlu. Sizleri 6 Kasım'da Anfield Road'da bekliyor olacağım. Ve şunu bilin ki orada 'asla yalnız yürümeyeceksiniz!' Gönlüm ve bedenimle yanınızda olacağım.

Son olarak da diyorum ki: 'İzleyebildiğim kadarıyla Beşiktaş tüm golleri son dakikalarda yiyor. Bu sadece onların değil genel olarak diğer Türk takımlarının da sorunu. Son dakikalarda oluşan konsantrasyon kaybına önlem alınamazsa, Avrupa'da yola devam etme şansı zora girer!'

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

8-0'a Liverpool taraftarları sevinemedi!

J. Benjamin Toshack 2007.11.10

İkinci Liverpool maçının Beşiktaş seyircisi, futbolcusu, başkanı ve hocası için ne kadar önemli olduğunu biliyordum.

Eğer kasım ayı içinde Galler Milli Takımı'nın 2 maçı olmasaydı, maç akşamı aynı saatte oynanan bir diğer maçta kadroya çağırmayı düşündüğüm 4 futbolcumu izlemem gerekmeseydi, muhtemelen Beşiktaş kampını ziyaret edip onlarla özlem giderecek, sonra da tribündeki yerimi alacaktım; ama olmadı.

Benim düşünceme göre Anfield Road dünya üzerindeki en önemli futbol stadıdır. Liverpool takımı da en önemli futbol kulübüdür. Liverpool taraftarlarını ve efsane şarkılarını ise söylememe bile gerek yok.

O kulüpte 8 unutulmaz senem geçti ve o 8 senede '3 Şampiyon Kulüpler, 2 UEFA, 1 FA, 3 Premier Lig' şampiyonluğu yaşadım. Liverpool'un dışında ikinci favori takımım olan Beşiktaş'la birlikte de Fevzi'nin Hagi'nin penaltısını kurtardığı maçta Türkiye Kupası'nı, şimdi Villarreal'de oynayan 17 yaşındaki Nihat'ın golüyle de Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı kazandım.

İstanbul'da oynanan ve 2-1 biten maçı televizyondan izlemiş ve sizlere 'Beşiktaş haklı bir galibiyet aldı.' demiştim. Sezon başında transfere dev bütçe ayırdıktan sonra gerek lig gerekse de Avrupa'da iyi sonuçlar alamayan Liverpool için İstanbul'da yitirilen 3 puanın anlamı büyüktü. Bırakın gruptan çıkmayı kalan maçlarda bir hata yaptığı takdirde UEFA şansı dahi neredeyse kalmayacaktı.

İşte böylesine büyük baskı altında Liverpool'un maça anormal asılacağı ve ikinci maça bir yerde 'Rövanş, intikam' diye bakacağı aşikârdı. Üst üste gelen beklenmedik sonuçlar Rafael Benitez'in konumunu da tartışılır

hale getirmişti. Eski tecrübelerime dayanarak iyi biliyordum ki, böyle ortamlarda Liverpool takımı çok tehlikelidir, sadece Beşiktaş değil dünya üzerindeki tüm takımlar için. Ancak size ilginç gelecek bir gerçeği söyleyeyim mi; 8-0'lık galibiyet yalnızca Liverpool taraftarını değil, Benitez ile öğrencilerini de pek memnun etmedi! Maçın 2. dakikasından itibaren Liverpool karşısında istediği oyunu tutturamayan Beşiktaş'ın nasıl olup da ilk maçta onları 2-1 yendiğine kimse akıl erdiremedi, kimse inanmadı.

Uzun seneler önce Türk Milli Takımı'nın da iki kez İngiltere önünde 8-0 kaybettiğini hatırlıyorum. Ancak öylesine skorların bir daha gelmemek üzere gittiğini düşünüyordum. Maçtan önce gönlüm hiç istemese de 'Beşiktaş'ın farklı kaybedebileceğini' söylemiştim; çünkü biliyordum ki Liverpool'a karşı kendi evlerinde oynamak kolay değildi. Ama dersiniz ki bu kadar ağır bir sonuç bekliyor muydun; tabii ki hayır beklemiyorum, derdim. Kimse beklemiyordu ki!

Şunu adım gibi biliyordum ki Rafael Benitez 8-0'lık bir galibiyeti değil 2 farklı bir galibiyeti tercih ederdi. Çünkü o şekilde ilk maçta kaybedilen 3 puanı daha rahat açıklayabilir, taraftarlarına makul sebepler gösterebilirdi. Şimdi ne kadar konuşsa da ilk maçı izah edemez. Biliyorsunuz insanlar gördüğüne inanır.

Futbol ilginç bir oyun; dün olduğu gibi yarın da hiç beklenmedik sonuçlar yaşanmaya devam edecek. Beşiktaş'ın şu sıralar hayli karıştığını tahmin ediyorum. Onlara tavsiyem bir an önce maçı unutmaları yönünde olacak. Hayat devam ediyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kalbim Fener'den yana mantığı Chelsea diyor

J. Benjamin Toshack 2008.04.01

Yazıma Fenerbahçe'yi Avrupa'nın en iyi sekiz takımı arasına girmeyi başardığı için gönülden kutlayarak başlamak istiyorum.

Onların beş gol atıp beş gol de yiyerek 210 dakikalık mücadele sonrasında Sevilla'yı Şampiyonlar Lig'inde saf dışı bırakması sadece beni değil tüm otoriteleri şaşırttı.

Doğrusunu söylemek gerekirse Avrupa'nın son iki senede en iyi takımı gösterilen Sevilla, kâğıt üzerinde Fenerbahçe'ye oranla favori gözüküyordu. Sevilla gibi zorlu bir takıma karşı oyunun hemen başında 2-0 geriye düştükten sonra oyunu dengelemesi, Fenerbahçe'nin son senelerde ne kadar yol aldığını gayet güzel anlatıyor.

Yeni rakip İngiliz devi Chelsea. Fenerbahçe iki maçta da karşısında çok zorlu bir takım bulacağını unutmasa iyi olur. Turun bu kez Fener'e uzak olduğunu düşünüyorum. Kalecileri Peter Cech şu an tartışmasız dünyanın en iyi kalecisidir. Chelsea'nin defansı da aynı kalecisi gibi çok sağlamdır. Kaptan John Terry, Carvalho ve Ashley Cole, uluslararası tecrübeye sahip önemli isimlerdir. İki Brezilyalı Alex ve Belletti ile Porto'dan 4 sene önce 13,2 milyon pound gibi rekor ücretle transfer edilen Ferreira'nın da defans bölgesinde yer aldığı göz önüne alındığında, Chelsea müdafaasının aşılmasının zor olduğu anlaşılabacaktır.

Orta sahalı da aynı defansları gibi iyi bir dengeye sahiptir; genç İngiliz oyuncular Joe Cole ile Wright Phillips'in yanında tüm dünyanın çok iyi tanıdığı Lampard, Ballack, Essien, Makalele değişimli olarak oynamaktadır.

Hücum hattında Fenerbahçelilerin yakından tanıdığı Anelka, gerçekten yetenekli ve iyi oyuncu. Diğer santrfor Didier Drogba ise son iki senede büyük gelişim göstererek forvet hattının tüm dünyadaki en etkili oyuncuları

arasına adını yazdırdı.

Fenerbahçelileri korkutmak ya da ürkütmek istemiyorum; ama Chelsea çok kuvvetli bir takımdır ve benim fikrimce bu sene Şampiyonlar Ligi Kupası'nı kaldırmaya en yakın ekip onlardır.

Hocaları Avram Grant tabii ki eski çalıştırıcıları Jose Mourinho'dan oldukça farklı bir teknik adamdır. Bazı kesimler nedense onun üzerine geliyor ve hakkında sert kritikler yapıyor; ancak ben onun iyi bir hoca olduğunu ve görevi devraldığından beri olumlu bir performans ortaya koyduğunu düşünüyorum. Şu anda büyük bir baskı altında ve bir şeyin farkında; İngiltere ligi ve kupası ellerinden uçup gittiği için Şampiyonlar Ligi finalinde takımı boy gösteremeyecek olursa Başkan Abramoviç bile onu kurtaramayabilir! Rus başkanın kendi ülkesinde yapılacak final maçında takımını sahada görmek için can attığını herkes biliyor.

İnanın kalbim tüm içtenliğiyle, samimiyetiyle Fenerbahçe diyor; öte yandan aklım ve mantığım da Chelsea bu turu geçer diyor. Ben herkesin yakından bildiği gibi Beşiktaşlıyım, bununla da iftihar ediyorum. Ancak ülkenizi ve insanlarınızı çok sevdiğim için yalnızca Fenerbahçe'nin değil tüm Türk takımlarının Avrupa'da başarılı olmasını istiyorum. Seneler önce Gençlerbirliği, Valencia ile deplasmanda oynarken tribünde yerimi almış ve Kırmızı-Siyahlı ekibi candan desteklemiştim.

Bu arada size Galler Milli Takımı'yla ilgili bilgiler de vereyim; geçen hafta Lüksemburg'u deplasmanda 2-0 yendik; çok genç bir takımız ve önümüzde alınacak uzun yollar var. Umarım Türk futbolseverleriyle yakın gelecekte yeniden buluşur, hasret gideririz. Fener tur atlayacak olursa buna en fazla sevenlerden birisi de ben olurum, ama ne yapayım gerçek ortada; Chelsea tura daha yakın olan taraf!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ciddiyetini unutan Chelsea Zico'nun gazabına uğradı

J. Benjamin Toshack 2008.04.04

Beşiktaş'ta çalıştığım zamanlardan Kadıköy'ü, Saracoğlu Stadyumu'nu ve Fenerbahçelilerin takımlarına olan tutkusunu iyi bildiğimi düşünüyorum.

Bunlara ek olarak da Fenerbahçe'nin kendi sahasında İnter Milan'ı, PSV Eindhoven'i, Anderlecht'i ve Sevilla'yı yendiğini hatırlayınca Fenerbahçe-Chelsea maçının değişik bir atmosferde geçeceğini tahmin etmek benim için kesinlikle zor değildi.

Fenerbahçe'nin gördüğüm kadarıyla Alex de Souza, Aurelio ve Edu'dan oluşan sağlam bir omurgası var, belkemiği var. Bir dönem Chelsea'de oynamış Mateja Kezman da elbette iyi bir oyuncu ama beklerdim ki eski takımına karşı büyük bir motivasyonla oynasın, oyuna daha fazla ağırlık koysun.

Chelsea'nin çarşamba günkü maçta kalesinde sakatlığından dolayı Peter Cech'i oynatamamış olması bence en büyük talihsizlikti. Daha önceleri de söylediğim gibi bence Cech dünyanın en iyi kalecisidir. Onun takımına yaptığı katkıyı ve arkadaşlarına sağladığı güveni yedeği İtalyan kalecinin yapabilmesi mümkün değil.

Televizyondan izleme fırsatı bulduğum karşılaşma her açıdan ilginçti. Fenerbahçe yaklaşık 1 saatlik zamanı çok yavaş tempoda bir oyunla geçirirken Chelsea oyunu kontrol etmekte hiç zorlanmıyordu. Deivid'in kendi

kalesine attığı golün ardından o şanssız golün Fenerbahçeli oyuncuları olumsuz yönde etkileyeceğini düşünmedim değil.

Sarı-Lacivertli takım büyük bir çöküş de yaşayabilirdi. Ama Chelsea yeterince profesyonel olmayı ve oynamayı beceremedi. O zaman diliminde Chelsea kolaylıkla turu kendisine getirecek skora ulaşabilirdi ancak yapamadı çünkü gece özellikle santrfor Drogba için iyi geçmiyordu.

Doğruyu söylemek gerekirse Chelsea ikinci golü bulamamış olsa bile F.Bahçe'nin giden maçı çevirebilme ihtimali gözükmüyordu. Ne zaman ki Zico çok önemli bir değişiklik yaparak Kazım'ı oyun alanına sürdü; sanki oyun ve F.Bahçeli futbolcular bir anda canlanıverdi. Deyim yerindeyse Zico, Chelsea'ye oyunu ciddiye almamasının faturasını ağır kesti. Yaptığı değişiklikler maçın ibresini çevirdi ve büyük bir galibiyetin zeminini hazırladı.

Colin Kazım'ın golü, taraftarın inanılmaz desteği Deivid'in kötü adam rolünden iyi adam rolüne soyunmasıyla birleşince ortaya inanılmaz bir skorun çıktığını düşünüyorum. Brezilyalı Deivid'in 35 metreden attığı muhteşem şut Arthur Zico ve öğrencilerine kimsenin beklemediği galibiyeti getirdi demek sanırım doğru olacaktır.

Chelsea'yi beklemedikleri bu mağlubiyetin sevindirmediği kesin; ancak 2-1'lik skorun onları fazlaca üzmediğini de iyi biliyorum. Yanılmayı çok istediğimi daha önceden de söylemiştim, Fener'e Chelsea karşısında az şans da vermiştim. Ama gerçekten Fenerbahçe'yle Liverpool'u yarı final oynarken görmeyi çok istiyorum. Fenerbahçe'nin Chelsea'yi Londra'daki maçta bu kadar etkisiz oynarken yakalayabilmesi bence mümkün değil; ama umarım bu gerçekleşir.

Fenerbahçe'yi bir kez daha kutluyorum ama Chelsea'nin ikinci maçta işi çok sıkı tutacağını düşünüyorum.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçe'yle gurur duymalısınız

J. Benjamin Toshack 2008.04.11

'Gördünüz mü söylediğim nasıl çıktı!' ile 'Ben dememiş miydim?' tarzında konuşmayı sevmem çünkü futbol sürprizlere açık bir oyundur ve bazen beklenmedik sonuçlar ortaya çıkabilir.

Ama ortada bir realite varsa Chelsea-Fener maçından önce yaptığım yorum gerçekleşti.

Yarı finalde Liverpool'un karşısına Fenerbahçe'nin yerine Chelsea çıkacak olsa da tüm samimiyetle söylüyorum Türk futbolseverleri Sarı-Lacivertli ekiple gurur duymalı. Yanılmıyorsam tüm Şampiyonlar Ligi tarihinde en iyi sonucu onlar aldı; öyleyse bunu gerçekleştirenler kutlanmalı.

Son senelerde Türk futbolunun aldığı onca mesafeye karşın nedense hâlâ Türk takımları yurtdışı maçlarına yeterince rahat çıkamıyor. Seneler önce Beşiktaş'la Bayern Münih maçına gittiğimizde stadın ambiyansının futbolcularımı ne denli etkilediğini görüp şaşırmıştım. Golü yediğimiz ana kadar kimse üzerindeki tutukluğu atamamıştı.

Salı akşamı gördüğüm de bundan farklı değildi; maça hızlı başlayan Chelsea, Fenerli oyuncular daha oyuna dahi ısınmadan üçüncü dakikada golü buldular ve anında rahatladılar. Oysa gol yemeden geçecek her dakika

onlara yeni stresler yükleyecekti. Yandan gelen ortada adam paylaşımının iyi yapılamamış olması affedilemeyecek bir hataydı.

Cudicini'nin beklenmedik sakatlığı Chelsea'li oyuncularını biraz telaşlandırdı, biraz sinirlendirdi; ama ilginçtir takımın üçüncü kalecisi, Gökhan ve Kazım'ın şutlarını kurtararak bir anlamda turu takımına getiren isim oldu.

Fenerbahçe ilk maçta olduğu gibi ikinci maçta da nedendir bilinmez ikinci devre uyandı. Zico'nun yaptığı iki değişiklik Fenerbahçe'nin hücum bölgesinde daha etkin olmasını sağladı. Bunun üzerine İsraili teknik adam Avram Grant, kendilerine turu getirecek 1-0'lık skoru korumaya yönelik değişiklik yaptı ve defansı güçlendirme yoluna gitti. Defanslarında derinliğe dikkat ederek maçı tamamlamış olmaları, son dakikaların Chelsea adına hiç de kolay geçmediğini gösterir.

Fenerbahçe'nin tur şansı aradığı dakikalarda gelen Lampard'ın golü ise sadece skoru belirledi. Fenerbahçe erken yediği golün ve geç açılmanın neticesinde elendi gibi gözükse de kabul etmeli ki İngiliz ekibi yarı finalin favorisi olarak kabul ediliyordu. Maç öncesinde kiminle konuştuysam turu Chelsea geçer derken, Fenerbahçe'ye şans verene hiç rastlamadım.

Fenerbahçe taraftarının çok mutlu olması gerektiğini düşünüyorum; çünkü takımları bu sene oynadığı tüm maçlarda iyi mücadele etti ve hiçbir takıma karşı ezilmedi. Bu sene verdikleri üst düzey mücadelenin ve kazandıkları özgüvenin Fenerbahçe'ye sağladığı faydalar yakın gelecekte daha iyi anlaşılacaktır. Özellikle Fenerbahçe Stadyumu'na gelecek takımların artık kendilerini rahat hissetmesi mümkün olmayacaktır.

Avrupa'nın son sekiz takımının arasına girdiği için Fenerbahçelileri yeniden kutlarken haziran ayında yapılacak Avrupa Şampiyona'sında milli takımınıza ve Fatih Terim'e de başarılar diliyorum. Galli hocanın kalbi o turnuvada Türk Milli Takımı için çarpacak!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ronaldo mu yoksa Cech mi ağır basacak?

J. Benjamin Toshack 2008.05.21

Bu akşam Moskova'da oynanacak Şampiyonlar Ligi finali hiç şüphesiz iki dev takım arasında, şu ana kadar gösterdikleri performansla orada olmayı gerçekten hak ettiğini ispat eden iki güçlü İngiliz takımı arasında oynanacak.

Manchester United ve Chelsea'nin birbirlerini çok iyi tanıması bence geceye ayrı bir güzellik katacak. Öncelikle taktik yönden ortaya çıkacak hamleler zaten zevkli geçmesi beklenen maçı daha da ilginçleştirebilir. Futbol sahalarında örneğine çokça rastlanmayan hamleler görülebilir; tıpkı bir satranç müsabakasında olduğu gibi.

Chelsea'nin iki defans oyuncusu Terry ile Carvalho sakatlıklardan kurtulmaya çalışıyor. Şundan eminim ki eğer Londra ekibi kupaya uzanmak istiyorsa ne yapıp ne edip bu oyuncuları iyileştirerek sahaya sürmek zorunda. Terry gerçek anlamda 'Demir adam'dır ve ciddi sakatlığına karşın onu sahada görürseniz sakın şaşırmayın.

Manchester United final maçı öncesinde avantajlı gözüküyor çünkü Moskova'ya Premier Lig'i kazanarak gelmeleri üzerlerindeki stresi önemli ölçüde ortadan kaldırdı. Hemen tüm oyuncularının hazır oluşu, morallerinin yüksekliği de göz ardı edilemeyecek diğer avantajları. Ferguson'un elinin altında üç tane çok kaliteli forvet oyuncusu var; Ronaldo, Rooney ve Tevez'i sanmıyorum ki dünya üzerinde kadrosunda görmek istemeyecek teknik adam olsun!

Manchester defansının ortasında oynayan Ferdinand-Vidic ikilisi tahminimce sadece İngiltere'de değil tüm dünya ligleri içerisinde en iyi anlaşılan savunma oyuncularında gösterilebilir.

Chelsea denince elbette akla gelen ilk isim Drogba oluyor; onun hemen ardından da iki tecrübeli orta saha oyuncusu Lampard ve yükselen formuyla Ballack. Chelsea, Fenerbahçe maçlarında görüldüğü gibi zor gol yiyen, rakibe fazla pozisyon vermeyen, disiplini elden bırakmayan bir takım. Ancak başta Ronaldo olmak üzere Manchester United öylesine yetenekli oyunculara sahip ki, zor aşılr denen Chelsea defansını aşarlarsa hiç şaşırmam.

Chelsea'nin İsraili menajeri İngiliz basını tarafından yerden yere vurulurken hatırlarsanız ben ısrarla onun iyi hoca olduğunu yazmıştım. Gelineen noktada haklı çıktığım gözüküyor. Mourinho gibi karizmatik bir hocadan sonra yıldızlar topluluğu bir takımın başına geçip Chelsea'ye bir senede iki final oynatmak kolay olmasa gerek.

Peter Cech'in dünyanın en iyi kalecisi olduğunu her yerde söylüyorum; bence Chelsea'nin son yıllarda kaydettiği başarılarda en büyük pay onun. Zaten bu akşamki maçı güzelleştirecek en önemli faktör de dünyanın en iyi forveti Cristiano Ronaldo ile dünyanın en iyi kalecisi Peter Cech arasında yaşanacak düello olacak. Muhtemelen bu ikiliden kazançlı çıkan oyuncunun takımı Moskova'dan İngiltere'ye mutlu dönecek.

İstanbul'da Liverpool-Milan arasında oynanan final maçı kadar zevkli olmasa da Chelsea-Manchester United mücadelesinin seyredenlere keyif vereceğini düşünüyorum. Tuttuğum takımlar oynamadığı sürece en iyisi 'Hak eden taraf kazansın' demek; ben de öyle diyorum; hak eden takım kazansın.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyonu hakem belirledi

J. Benjamin Toshack 2008.05.23

Şampiyonlar Ligi daha önce de söylediğim gibi final oynamayı en fazla hak eden iki takım Manchester United-Chelsea arasında oynandı. İki takımın karşılıklı olarak birbirini çok iyi tanıyor oluşunun maçın gidişatını etkileyeceğini düşünüyordum; yanılmadığımı gördüm.

Chelsea'nin herkesin bildiği gibi yetenekli orta saha oyuncuları var; bunlardan birisi de şüphesiz ki Essien. Fakat Grant onu yerinde değil sağ bekte oynatıyor; doğrusu bunu anlamakta zorlanıyorum.

Ferguson halen tartışmasız dünyanın en iyi forveti olan Christiano Ronaldo'yu sol kanatta oynatarak ters taraftan yapılan ortalarda onu kullanmak istedi. Portekizli oyuncuyu diğer meslektaşlarından ayıran en önemli özelliği tüm özellikleri birden taşıyor olması. Dripling, şut, hava hakimiyeti, pasörlük derken o kadar çok özelliğe sahip oluşu onu marke etmeyi zorlaştırıyor. Nitekim gol de onun kafasından geldi.

Chelsea ilk 45 dakikada beklenmedik ölçüde zayıf futbol oynadı. Zor gol yedikleri bilinen Londra takımı ilk yarıda maçı verebilirdi, ancak Çek kaleci Cech iki inanılmaz kurtarışla onları hayata bağladı.

İlk yarının bitiminde Manchester'li oyuncuların sinirli olması, ikinci yarıya da hayal kırıklığı yaratan bir futbolla başlaması son derece normaldi; çünkü en azından iki farkı yakalamaları gerekirken oyun berabereydi. Lampard'ın golü şans gibi gözükse de futbolda takipçiliğin ne denli önemli olduğunu hatırlatan bir goldü.

İkinci yarı ilk yarıdan çok farklıydı; çünkü Chelsea ileride baskı yaparak oyuna başlarken Essien de Ronaldo'yu geriye doğru itmeyi başardı. Oyunu asıl zevkli hale getiren de İsraili coach'un bu hamlesiydi. Manchester çok şanslıydı; çünkü Ferdinand'ın Malouda'ya ceza sahasının içinde yaptığı hareket yüzde yüz penaltıydı. Ama

Slovak hakem Michel benimle aynı fikirde değildi. Maçın genelinde de hakem ve yedek kulübelerinin önündeki yardımcısı son derece başarısızdı.

Chelsea'nin ikinci yarıdaki ikinci şanssızlığı da Drogba'nın Van der Saar'ı geçtiği halde direği geçemeyen vuruşuydu. O dakikalarda ben de dahil hemen herkes Chelsea'nin maçı alacağını düşünüyordu; ama beklenen olmadı ve maç uzatmaya gitti. Ferguson'un yüzündeki endişe uzatma dakikalarında da geçmedi ama Lampard'ın direktten dönen topu çarşamba akşamı şansın Manchester'in yanında olduğunu gayet güzel anlatıyordu.

Uzatma dakikalarında Grant, Fenerbahçelilerin yakından tanıdığı Anelka'yı sahaya sürdü. Real Madrid'den talebem olduğu için ben de onu iyi tanıyorum, inanılmaz bir oyuncudur. Ferguson'un sahaya sürdüğü diğer talebem Giggs'le bu kez Manchester galibiyete yaklaştıysa da, hiçbir pozisyonda pes etmemesiyle tanınan kaptan Terry, Cech'in kalesinde olmadığı anda ellerini değil kafasını kullanarak golü engelledi. Drogba'nın kırmızı kart görmesi fazla bir şey değiştirmediydi; çünkü oyunun sonu artık çok yakındı.

Son senelerde futbolcu ayaklarına bu kadar fazla krampın girdiği bir maç seyretmemiştim. Dahası maç süresince futbolcular kaydı durdu; demek ki zeminden kaynaklanan bir sorun vardı.

120 dakikanın sonunda skor değişmeyince Van der Saar mı yoksa Petr Cech mi sorusuna verilen cevap şampiyonun adını belirledi. Umulduğu gibi zevkli geçen maçta kazanan da kaybeden de bence övgüyü hak etti.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkiye ve Terim'in dönüm noktası

J. Benjamin Toshack 2008.06.15

Beşiktaş'ı çalıştırdığım dönemlerde bildiğiniz gibi Fatih Terim Galatasaray'ın başındaydı ve takımına üst üste 4 kez lig şampiyonluğu kazandırmıştı.

2000 yılında Galatasaray'la UEFA Kupası'na uzanma başarısını gösteren Fatih Terim'i benim Beşiktaş'ım da hem Türkiye hem de Atatürk Kupası'nda saf dışı bırakmasını bilmişti.

Ona karşı mücadele etmek her zaman için bana zevk vermiştir. Futbolseverlerin de onunla benim aramda geçen maçlardan keyif aldığını düşünüyorum. Şimdilerdeyse Fatih Terim milli takımınızın başında ve onunla oyuncularını geçen cumartesi Portekiz karşısında izleme fırsatım oldu.

Maç başlamadan futboldan anlayan hemen herkes Portekiz'i Türkiye karşısında favori gösteriyordu; nitekim haklı da çıktılar. Haklı çıkmalarındaki en büyük nedenler şüphesiz Deco-Ronaldo-Pepe-Carvalho dörtlüsüydü. Pepe-Carvalho ikilisinin turnuvarın en iyi defans ikilisi olduğunu düşünüyorum. Öylesine güçlü bir merkez defansa karşı Nihat'ı ileride tek bırakarak maç kazanmak çok zordur. Portekiz takımında vasat oyuncu yok desem sanırım gerçekçi bir değerlendirme yapmış olurum. Son iki uluslararası turnuvada final ve yarı final oynamışlardı; muhtemelen bu turnuvada da en azından yarı finali göreceklere diye düşünüyorum.

10 sene önce Nihat'ı Beşiktaş'ta genç yaşına karşın ona güvenerek sahaya sürmüştüm, o da beni haksız çıkarmamıştı. Sonra aradan yıllar geçmiş bu kez de Real Sociedad'a transfer etmiştim.

Kısa sürede İspanya futboluna adapte olarak taraflı-tarafsız herkesin hayranlığını kazanan Nihat, bilindiği gibi Villarreal'de ağır bir sakatlık yaşadı. Ona rağmen bu sezon yine sahalara parlak bir dönüş yaparak varlığını hissettirmeyi başardı. Gelecek sezon Şampiyonlar Ligi'nde oynayacak Nihat'ın İsviçre'de oynadığı ilk iki maçta kendisini gösterememesi, haliyle insanları hayal kırıklığına uğrattı. Yalnız bu durumun Türkiye'nin oyun sistemiyle alakalı olabileceği unutulmamalı.

Portekiz yenilgisinden sonra Fatih Terim biliyordu ki İsviçre maçı zor geçecek. Gerek Türkiye'nin gerekse de ev sahibi İsviçre'nin puan alamazlarsa o maç son maçları olacaktı. İsviçre'nin iyi motive olduğu gözlenen maç inanılmaz bir son dakika golüyle bitince İsviçre turnuva dışında kalıverdi.

Maçın sonunda Fatih Terim'in mutluluğu yüzünden okunuyordu; belli ki 1996'dan sonra 2008'de de eve erken dönme ihtimalinin belirmesi onu fazlasıyla tedirgin etmişti. Şimdiyse en azından rahatladı ve takımını Çeklere karşı daha kolay motive edebilecek.

Türkiye'nin İsviçre'yi saf dışı ettiği gün bir başka inanılmaz daha gerçekleşti! Mayıs ayı içinde Moskova'da Ronaldo ile Cech karşılaşmış ve kazanan Ronaldo olmuştu; ilginçtir Portekiz-Çek Cumhuriyeti maçında da kazanan yine Ronaldo oldu. Dünyanın en iyi kalecisi olarak gördüğüm Peter Cech'in 3 gol yemiş olması sadece beni değil, onu yakından tanıyan herkesi şaşırttı.

Bu gece çok sevdiğim ülkenizin milli takımı Çeklere karşı zorlu bir sınava çıkacak; elbette gönlüm sizlerle, şansınız da var ancak karşınızdaki takımı ciddiye alırsanız iyi olur! Gönlüm ve mantığım farklı şeyler söylüyor; bekleyelim ve görelim. Gelecek hafta yeniden buluşmak dileğiyle.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim balıkçı Nihat'ım

J. Benjamin Toshack 2008.06.17

Çek takımının çok iyi bir takım olduğunu herkes gibi ben de biliyorum. Tüm futbolcularının özelliklerini, kapasitelerini, neler yapabileceklerini iyi bilmemin en büyük sebebi tabii ki 2008 Avrupa Şampiyonası elemelerinde takımım Galler ile Çek Cumhuriyeti'nin aynı grupta yer almış olmasıydı.

Cardiff'te oynadığımız maç 0-0 sonuçlanırken Prag'da onlara karşı 2-1 kaybetmiştik. Bildiğiniz gibi Petr Cech'in dünyanın en iyi kalecisi olduğunu sık sık tekrar ediyorum. Ancak Türkiye'den yediği ikinci gol o kalitede bir kalecinin asla yapmaması gereken bir hataydı. Geçirdiği büyük sakatlığın ardından hâlâ kask takarak oynuyor oluşu zannedersem psikolojik açıdan onu çok etkilemiş, etkilemeye de devam ediyor.

Ancak Cech'in hatası ne denli büyük olsa da kaptan Nihat'ın, benim Nihat'ımın, oltasına balık takılmasını bekleyen balıkçı misali o büyük hatayı beklemesi Türkiye'yi hayata döndürdü. Benzer pozisyonda birçok futbolcu nasılsa hücum bitti düşüncesine kapılarak topu takip etmekten vazgeçebilirdi. Ama Nihat'ın İspanya'da senelerden beri üst düzey performans göstermesinin arkasında yatan en temel sebeplerden birisi de takipçiliği ve fırsatçılığı. Attığı kendisinin ikinci, takımının ise üçüncü golünde yaptığı vuruşun kalitesi de ortada; dünya üzerinde o vuruşu kaç futbolcu yapabilir dersiniz?

Maç 2-0 devam ederken Türkiye'nin oyuna ortak olmasını kimse beklemiyordu ama oldu. İspanya televizyonundan maçı seyrederken bir de baktım ki yorumcu Tayfun; hani bir zamanlar Milli Takım'da, Fenerbahçe'de, Real Sociedad'da oynayan Tayfun. Heyecanla bir şeyler söyleyip duruyordu.

Türkiye bence bir imkansızı gerçekleştirdi, küçük bir mucizeye imza attı. Bu oyun ve sonuç Türkiye'yi yeniden yaşama döndürdü. Elbette Türkiye bunu hak ederek yaptı. O maç şansla değil, hak edilerek kazanıldı. Ve en az sonuç kadar önemlisi Türk takımı ve oyuncularını her takımı yenebileceklerini anladı. Bu parlak galibiyetin ardından Türkiye'nin alacağı hiçbir sonuç artık kimseyi şaşırtmayacaktır.

Fatih Terim çok iyi iş çıkardı, futbolcular, çok iyi iş çıkardı, usta balıkçı benim Nihat'ım çok iyi iş çıkardı. Bu moral ve ikinci yarıda sergilenen muhteşem oyunla Türkiye yarı final de oynasa final de oynasa sürpriz olmaz.

Dünyanın en büyük seyircisi, en iyi seyircisi Türk seyircisini de anmadan geçmeyeceğim. Gerçekten en büyük seyirci sizin seyirciniz. İkinci ülkem Türkiye'ye en içten başarı dileklerimi yolluyorum. İyi şanslar Türkiye.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)